

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnistvo „Slov. Naroda“.

Deželna kmetijska enketa.

(Dalje.)

O nasvetu gosp. dr. Vošnjaka: „naj bi se na Kranjskem ustanovili kmetijski domovi“, pravi gosp. Svetec, da predlogu dr. Vošnjaka ni odrekati dobre volje in da se hoče ustvariti res kaj koristnega. Ali drugo je, ali se bode s kmetijskimi domovi ustreglo kmetiskemu prebivalstvu, tedaj treba to vprašanje jako natančno preudariti in računati z nasledki take določbe. Kranjski kmet je bil sedaj že 70 let navajen svojo posest prosto deliti in težko mu je vzeti tako staro pravico. Ako se vpraša, zakaj kmet pri nas razkosava zemljišča, so uzroki ti, da je jeden gospodar zapravljivec, drugi je v stiski, da mora prodajati, da pokriva potrebščine za svoje zemljišče, v prvi vrsti davke, tretji pa stori to kot umen gospodar, da proda kos svoje zemlje in dobi za to drugi kos boljše zemlje, s katerim si svoje posestvo okroži (arondira). Kar se tiče zapravljivcev, je pač malo uzroka braniti jim razkosanje, kajti iz rok takih slabih gospodarjev pride posestvo dobrim gospodarjem v last. Ako se brani prodaja takim, ki to storé iz sile, prouzroči se le, da se ne bode moglo zgoditi, kar se zgodi v sto slučajih, da kmet s prodajo kosa posestva reši

ostalo kmetijo. Še manj pa se more braniti razkosanje gospodarjem, kateri hoté svoje posestvo arondirati, kajti kmet ne bode prodajal, da bi kupil posestvo, katerega ne potrebuje. Najboljša bramba proti razkosanju zemljišče je v kmetu samem, kajti silno nerad izpusti kos posestva iz rok, če ni že skrajna sila, druga bramba pa je tudi ta, da se na drobno prodani kos pridruži večjemu in tako sicer jedno posestvo manje, drugo pa večje postaje, kar ne napravi stanje slabeje. Tedaj misli g. Svetec naj se to vprašanje pretrese na vse strani, da se ne stori kaj, s čemer bi se več škodovalo nego koristilo.

Dr. Namorš naglašá, da se kmetijski posestniki zelo pečajo tudi z razno kupčijo, za kar potrebujejo novcev. Denar za kupčijo že dobé, dokler je njih zemljišče za varščino posojene svote. Zemljišče zadolžiti bode potem tudi jako težko, isto tako rešiti s prodajo malega dela posestva ves drugi del. Govornik se izjavi proti zakonu.

Gosp. Planinec je zato, da bi se prosta prodaja le omejiti morala, kajti na prodanih kosih napravijo se kočé, v njih pa se utaborijo kočarji, ki so na škodo občinam. Ako ni drugače, naj bi se omejila prosta prodaja vsaj v toliko, da bi kupil odprodani kos le tak gospodar, ki si z njim posestvo razširi. Tudi občinam naj bi šla pri prodaji kosov beseda, je li potrebno ali ne, da se ustavi žloraba.

G. Ogulin je proti taki postavi. On vidi v njej le „kmetijski fideikomis“, ki bi pa kmetiskemu stanu ne pomagal nič. Kmet se mora postaviti na jednako stopinjo, kakor obrtnik.

Dr. Sterbenec opomni, da je kmet ponosen na to, da s svojim posestvom vsekdar prosto razpolaga.

Dr. Namorš izraža mišljenje, da ne gre, da bi on kot lastnik svojega posestva, nakladal naslednikom dolžnosti.

Gosp. Detela pravi, da taka posestva dobé postavno varnost še le takrat, ko se upišejo kot kmetijski domovi. Lastnik ima pravico svoje posestvo razprodati, razkosati, kakor koli hoče, ga tudi zapraviti. A dober gospodar želi zapustiti svoje posestvo svoji rodbini. Zato se ne bode branil, da se upiše za kmetijski dom.

Poročevalec dr. Vošnjak pravi, da ga ugovori neso popolnem nič prepričali, da bi ne bili kmetijski domovi koristni. Zapravljivec rodbini le

ukrade posestvo. Veže se po nameravanej postavi le neki del zemlje, za katero je določen minimum 25 gld. čistega prinosa od katastra. Da bi ne smel potem umni gospodar svojega posestva arondirati, ni res, vsaj obstoji vendar postava o komasaciji. Dobrota, da se bode vezalo štiri petine zemlje, bode gotovo velika, da se bodo ohranila večja posestva in ne bode postal sam proletarijat. Vsaj se poroča iz Krškega okraja, da je tam navstalo v kratkem času 720 malih hišic (koč) brez vse zemlje, iz drugih krajev poročajo župniki, da se najmanjše kmetije delé na dva tudi na tri dele in da so se pričele deliti tudi že hiše po kmetih. Tedaj je treba kaj storiti, da se to zabrani in dr. Vošnjak se čudi, da se nasprotuje tako koristni napravi. Pri glasovanju vsprejme se predlog dra. Vošnjaka s 27 od 42 glasov.

V drugem vprašanji: Ali naj se upisovanje kmetij mej kmetске domove prepušča prosti volji lastnikovi, ali naj bode obligatno (uradno), pravi poročevalec dr. Vošnjak, da ako se mislijo ustanoviti kmetijski domovi, se to ne bode dalo drugim potom doseči, kakor uradno. Kajti, če se bode lastniku prepuščalo, hoče li svojo kmetijo mej kmetске domove upisati, tega skoro gotovo ne bode storil, če prav bi sam izprevidel korist. Zadrževali ga bodo razni premisleki, zlasti njegov sum proti uradnim pisarijam. Upisanje mej kmetске domove se bode moralo vsekako uradno vršiti in sicer po nasvetu občine. Kako se naj gledé evidence ravna in ali se naj posebne knjige za kmetске domove pri sodnijah napravijo, ali pa se naj le v navadnih zemljiščnih knjigah pri dotičnih posestvih zaznamuje, da so kmetijski domovi in katera zemlja je vezana k temu domu, o tem bodo morale o svojem času sodnije izreči svoje mnenje. Konečno nasvetuje: Pod zakon o dednem pravu na kmetih spadajoče kmetije (§. 1 zak.) se imajo uradno upisavati v javne knjige za kmetске domove.

Dr. Sterbenec podpira ta predlog, kmet sam je prepočasen, vsaj so še zdaj mnogi ljudje upisani, kateri so že davno umrli.

Dr. Namorš misli, da bi se lastnikom postavili v občinah oskrbniki, da bi se lastnikom potem silno omejila njih svoboda, zato predlaga, naj bi se sklenilo prostovoljno upisovanje.

Gosp. Ogulin pravi, da bi se s tem ponovila l. 1848. odpravljena postava, za to je zoper predlog.

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

XX. Poglavlje.

Veseli ljudje.

(Dalje.)

Nikita Romanovič skušal se je iztrgati proč od njega, in pogledal je Godunova.

Obraz Borisa Teodoroviča bil je popolnem miren.

— A potem, — nadaljeval je, povzdignivši glas, Maljuta, — dovoli meni, hudo rodnemu, izrezati jermen iz tvojega hrbta. — Dovolj meni, hlapcu, odreti vašo bojarsko kožo na konjsko čaprako! — Dovolj meni, malovrednemu sužnju, s tvojim bojarskim mesom nakrmiti pse.

Maljutin glas, ki je že bil po navadi surov, podoben je bil zdaj šakalovemu tulenju, spominjal je nekaj na smeh, nekaj na jok.

Lasje ježili so se Serebrjanemu. Ko ga je prvi

pot Ivan obsodil k smrti, šel je pogumno na morišče; tu v temnice pa, zakovan v verige, zdelan od glada, ni bil v stanu prenašati tega glasú in pogleda.

Maljuta se je nekaj časa radoval z utisom, kakeršnega je on napravil na Serebrjanega.

— Milostljivi knez, — rekel je žvižgajoč, vrgel nož proč od sebe, in postavil se je na nogi! — dovoli, da ti poprej častno poplačam svoj dolg.

In zaškripal je z zobmi, priuzdignil roko in zamahnil je na Nikito Romanoviča.

Kri je Serebrjanemu udarila k srcu, in k njegovej nejevolji pridružil se je gnjusenje, katero prouzročuje blizost take nečiste stvari, ki se hoče dotakniti nas.

Uprl je svoj obupni pogled v Godunova.

To trenutje obstala je Maljutina roka v zraku, obdržal jo je Boris Teodorovič.

— Gregor Lukjanovič, — rekel je Godunov, ne zgubivši svoje mirnosti, — če gati udariš, razbije on glavo ob zid, in nikogar ne bova imela povpraševati. Jaz poznam Serebrjanega.

— Proč! — zarjovel je Maljuta: — ne oviraj me, veseliti se nad njim! Ne oviraj me, poplačati mu za Pagansko Lužo!

— Pomisli, Gregor Lukjanovič! midva sva odgovorna zanj carju!

In Godunov je zgrabil Maljuto za obe roki.

Kakor divja zver, ki čuti kri, tako se tudi Maljuta ni za ničesar več zmenil. S kričanjem in kletvami zagnal se je v Godunova, skušal ga je vreči, da bi potem vrgel se na svojo žrtev. Začela se je borba mej njima; bakla, katere se je zadel jeden izmej njih, pala je na zemljo in ugasla pod nogami Godunova.

Maljuta je prišel k sebi.

— Jaz bodem povedal carju, — hropel je, sopeč, — da se ti poteguješ za njegovega izdajalca!

— A jaz, — odgovoril je Godunov, — povedal bodem carju, da ti hočeš ubiti njegovega izdajalca, kar se bojiš njegovih izpovedeb!

Nekaj tulenju podobnega se je izvilo iz Maljutinih prsij; in planil je iz ječe, poklicavši rablja seboj.

Gosp. Dev pravi, da bi se moralo v zemljišni knjigi zaznamovati, katera zemljišča so kmet-ski domovi.

Gosp. Detela pa je mnenja, da bi se vzela posestnikom pravica do njih posestev, zato je pri-poroča dr. Namoršev predlog.

Dr. Vošnjak odvrne, da se bode svoboda omejila v toliko, da se pri eksekutivnih dražbah pod polovico cene ne bode smel prodati kmet-ski dom. Upniki bodo bolj premišljevali komu kaj po-sodijo, ker se bodo bali, da ne dobé denarja nazaj. Saj kmet ves dom lahko proda in jih vseh ne bo več, ko kakih 10.000.

Pri glasovanju obvelja predlog g. dr. Namorša, da se upisujejo kmet-ski domovi le prostovoljno.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 28. aprila.

Justični odsek **državnega zbora** se je predvčeraj baval z reformo odvetniškega reda, odsek za posojilnice z urejenjem zastavniške obrti. Tudi odsek za regulovanje gorskih vodá je imel v soboto sejo. — V sredo se bo poljski klub posvetoval o decentralizaciji železnic in o pogodbi s severno že-leznico. — Odsek za odpravo časnškega koleka iz-delal je svoje poročilo in se je že to poročilo raz-delilo mej poslance. Odsek priporoča sledeči načrt zakona: §. 1. Dosedanje kolekovne pristojbine za časnike, naznanila in koledarje se odpravijo. §. 2. Ta zakon stopi s 1. januarjem v veljavo. §. 3. Finančnemu ministru se naroča izvršiti ta zakon. Vlada se bode temu načrtu protivila iz finančnih ozirov, kakor se govori. A čudno bi bilo, če ne bi naša vlada mogla pogrešiti teh prihodkov, ko že Oger-ska več let brez njih izhaja, če tudi finančne raz-mere na Ogerskem neso nič boljše, kakor pri nas. — Več moravskih občin je poslalo peticije držav-nemu zboru, da se razširi zakon proti pijančevanju, ki sedaj velja za Galicijo in Bukovino, tudi na Mo-ravsko in Šlezijo. V peticijah se prosi ob jednem, da bi se povišal davek od žganja, zato pa ponižal davek za pivo in se prepovedalo ob nedeljah in praznikih točiti žganje. — Justična komisija gospod-ske zbornice je precej spremenila zakon o odškod-o-vanju nedolžno obsojenih, kakor ga je bila sklenila zbornica poslancev.

Sej generalnega štaba, FML. baron Beck, podal se je v južno Dalmacijo in Hercegovino, da tam ogleda nove utrdbe. Nazaj pojde čez Neve-sinje-Mostar-Metković, da ogleda, kod se bode zidala ondu ozkotirna železnica.

Če tudi se vodi preiskava proti atentatovcu Malankievicu jako tajno, vender se čuje, da je Krakovska policija prišla jako razširjenej skupini **socijalistov** na sled. Več oseb je zaprtih, mej njimi več inozemcev. Malankievicz pa neki neče skoraj ničesar izpovedati, in še vedno ni bilo moči, izve-deti od njega, kdo mu je dal bombo.

Kakor se „Narod. Listom“ poroča iz Zadra so **dalmatinsko** namestništvo, deželno višje sodišče, deželno finančno ravnateljstvo, poštno in brzojavno ravnateljstvo dobila ukaze od dotičnih ministerstev, da takoj poročé, ali more vsak uradnik nemški in laški, ali le laški tekst prevesti v hrvatski, kateri uradniki so toliko zmožni hrvatskega, da morejo koncipirati v tem jeziku, ali je vsak uradnik zmožen s strankami občevati v tem jeziku. Ako se to potrdi, misli vender jedenkrat vlada resno izvesti jednakopravnost. Da bi se le nje dobra volja zopet ne razbila nad trdo-vratnostijo uradov.

Vnanje države.

Srbska skupščina sklicana je na 13. dan maja v Niš. Predložila se jej bode predloga, da se

Mej tem, ko sta ona dva hitela gori po stop-nicah, začutil je Serebrjani, da so odjenjale verige, da se on more zopet dvigati.

— Ne obupaj, knez! zašepetal mu je na uho Godunov, krepko stisnivši mu roko: — glavna stvar je, da si pridobimo časa!

In bitel je za Maljuto, previdno zaprši duri za seboj in skrbno zapahnilviš pahove.

— Gregor Lukjanovič, — rekel je Skuratovu, dohitevši ga, dajajoč mu ključe vpričo straže, — ti nesi zapri ječe. Tako delati ni dobro; lahko bi kdo mislil, da si ti sporazumljen s Serebrjanom!

Ta čas, ko se je to godilo v ječi, sedel je Ivan v svojej sobi, mračen in nejevoljen. Neko čudno čuvstvo se ga je vedno bolj polastilo. To čuvstvo je bilo neprostovoljno spoštovanje do Serebrjanega ka-terega predrzna postopanja so vznemirjevala njegovo samodrštveno srce, a vender neso strinjala se z nje-govi mislimi o izdaji. Dozdaj je srečal samo javno trmoglavost, kakor pri bojarih, ki so omračili nje-gova otročja leta, ali grdo nepokorščino, kakor pri Kurbskem, ali pa hlapčevsko udanost, kakeršno je

povišajo plače ministrov s 2500 na 4000 tolarjev in plača ministerskega predsednika s 3500 na 6000 tolarjev, in predloga novega odvetniškega reda.

Mufti Vzhodne Rumelije, Aledur Rahim efendi, poslal je okrožnico vsem mahomedanskim ob-činam, v katerej navaja, da so skoraj vsi neredi odpravljeni, ter je svoboda vseh Rumeljcev zagotov-ljena. De je nekaj mahomedanskih hiš bilo požganih, iz tega se še ne sme sklepati, da je vse kristjansko prebivalstvo sovražno mahomedancem. Mufti potem opominja, da naj ne zapusté dežele, kjer počivajo njih prededi. K koncu pa izraža upanje, da se bode povsod povrnil mir in blagostanje. — Kandidatura Vogoridesa za guvernerstvo se nikakor ne jemlje več v poštev, ker ga Rusija nikakor ne mara. Sedaj on provizorično vodi dela, dokler ne bo izbran mu naslednik. Kdo pride na njegovo mesto, se še nič ne ve. Turčija še ni naznanila uobene kandidata.

Italijanski kralj in kraljica prišla sta v petek v Turin, kjer je v saboto kralj otvoril umet-niško in obrtno razstavo. Ljudstvo je z velikim ve-seljem pozdravilo kralja, iz vseh oken so letele cvet-lice kakor dež.

Francoski generalni sveti se v tem zase-danji bavijo samo z manj važnimi stvarmi. Dva, Ailierski in Morbihanski sta že zaključila svoji za-sedanji.

Nemški državni kancelar se je močno pre-hladil, zato ne more v državni zbor, a doma se pa bavi z državnimi deli. — Kakor poroča „Post“ je cesar 20. t. m. dovolil, da se skliče državni svet. Sestavljen bode tako, kakor je to določeno po za-konih s 1816., 1817 in 1848. leta. Člani tega sveta so, kakor stoji v teh zakonih, vsi polnoletni princi, ministri, feldmaršali in druge veljavne osebe, katere pokliče cesar. Ta zastarela naprava bode brez dvombe samo zavirala svobodo v Nemčiji, zmanjšala bode veljavo državnega zbora, morda tudi zveznega sveta. — Komisija za pretresovanje socijalističnega zakona se je jako zanima za Windthorstove nasvete, in jih bode najbrž vsprejela. To pa ni po volji vladi, in oficijozna Norddeutsche Allgemeine Zeitung že zato hudo napada Poljake in katoliški centrum. Prvim mej drugim tudi očita, da bi radi razrušili dobre razmere mej Avstrijo in Nemčijo, kakor so skušali razrušiti dobre razmere mej Rusijo in Nemčijo. Ta časnik pri tem kaže na nek članek, katerega je pri-občil Džienrik Poznanski, in kateri svari Avstrijo pred nemško nenasiljivostjo.

120 poslancev opozicijske kmet-ske stranke **švedske** spodnje zbornice je 22. t. m. brzojavno poslalo levici norveškega storthinga adreso, v kojoj izraža svoje simpatije in odobrava postopanje stor-thinga, da je posadil norveške ministre na zatožno klop.

Na **Angleškem** je sedaj vsa pozornost obrnena v Egipt. Egiptovsko vprašanje vznemirja javno mnenje po vseh krogih. Gladstone je v spod-njej zbornici v četrtek priznal, da je Anglija od-govorna za varnost Gordona paše. Optimisti iz tega že sklepajo, da bode angleška poslala močno ek-spe-dicijo v Sudan, od drugih stranij se pa to še močno dvomi. V ministerskem svetu v Kajiri morali so an-gleški gospodje slišati kaj britke stvari. Tega mi-nisterskega sveta sta se udeležila prejšnja minister-ska predsednika Šerif in Riaz, in poslednji je na-ravnost izjavil, da je Anglija kriva vse bede v Egiptu in v Sudanu. Timesovemu dopisniku izjavil se je Nubar paša, da je mešana vlada v Egiptu samo tako dolga mogoča, dokler jo on vodi, on bode pa odstopil, ako bode angleška vlada urivala an-gleški protektorat. Pall Mall Gazette pravi, da se je bati, resnih nemirov ne le v zgornjem Egiptu, am-pak tudi mesarjenja Evropcev v Kajiri. List zahteva, da vlada takoj pošlje 5000 mož v Egipt. Če pa vlada tega ne stori, je pa najbolje, da se angleške čete umaknejo iz Egipta in se francoske podajo tjakaj.

Angleška okrožnica, da se skliče konferenca o urejenji **egiptovskih financ** se je že izročila

videl pri vseh, ki so ga okroževali. Serebrjani pa ni pripadal k nobenim izmed teh. On je delil prepri-čanja tega veka v posvečeno nedotakljivost prav Ivana; umstveno se je on podvrgel tem prepričanjem, in vaje bolj delovati, kakor misliti, ni nikdar vedoma prestopil mej pokorščine carju, katerega je imel za božjega predstavitelja na zemlji. Pa vzlic temu uzki-pela je v njem nevolja, kadar je videl javno krivico, in njegova iskrenost in pravicoljubje zmagali sti pravila, v katere je veroval. Tedaj je, sam sebi v začudenje, in skoraj nevedoč ravnal proti tem pra-vilom, in v istini se ni zgodilo povsem to, kar so mu predpisovala. Ta plemenita nedoslednost naspro-tovala je vsemu Ivanovemu mišljenju, in zbegala je njegovo poznanje človeškega srca. Odkritosrčnost Serebrjanega, njegov nepodkupljiv značaj in nespo-sobnost zasledovati lastne interese, bili so očitni tudi Ivanu samemu. Vedel je, da Serebrjani ne sle-pari, da se more nanj brez skrbi zanašati bolj, kakor na katerega koli prisežnega opričnika, in vnela se mu je želja, približati ga k sebi in narediti iz njega svoje orodje; pa zraven tega je čutil, da mu to orodje, četudi zanesljivo samo na sebi, utegne iz-

dotičnim vladam. Dunajska in Berolinska vlada se ne bosti nič izjavili o tej noti, dokler tega ne storiti Francija in Turčija, ki v tej zadevi imati največ in-teresa. Francija bode pač skušala pri konferenci spraviti razen finančnega še druga politična vprašanja, tikajoča se Egipta v razgovor, to pa najmanj ugaja Angležem. Rusije z začetkom neso mislili va-bit k tej konferenci, ker Rusija ni bila zastopana v mejuarodni komisiji, ki je izdelala egiptovski lik-vidacijski zakon. Ker bi pa to utegnulo v Petrogradu napraviti slab utis, so jo pa povabili. Manjšim državam, katere so podpisale egiptovski likvidacijski zakon, a se sedaj neso povabile k konferenci, bodo pa sklepe konference predložili, da je sankcionirajo.

Dopisi.

S Krasa 25. aprila. [Izv. dop.] (Dva učiteljska grobova). Nij še dolgo tega, kar se je zemlja sklenila nad Štijaškim učiteljem g. Breščakom, vrlim mladim rodoljubom in nadarjenim mu-zikom, — in že imamo maloštevilni Kraški učitelji obžalovati dve novi izgubi mej nami: umrla sta g. Šuc, učitelj v Pliskovici in Jelšek učitelj v Po-viru!

G. Šuc, brat podpredsedniku okrajnega šolskega sveta našega, bil je stare korenine poštenjak, blaga pohlevna, dobra dušica, mož prav po „volji božji.“ Izdihnil je v 67. letu svoje dobe; plućnica in otok na nogi naredila sta konec blagemu starčku. Pogreb je bil predvčerajšnjim v Pliskovci prav do-stojen. Udeležilo se ga je 20 kraških učiteljev in c. kr. okrajni glavar sam. G. nadučitelj, Anton Le-ban, je imel presunljiv nagrobni govor, ki je na-vzočne ganil do solz in zaradi česar so mu kolegi in c. kr. okrajni glavar čestitali.

Včeraj pa smo se večina kraških učiteljev zbrali pri pogrebu dragega nam kolege Jelšeka v Poviru. Ubogi mož je blago dušo izdihnil jedva v 50. letu svoje dobe, zapadši neozdravljivej bolezni — sušici. Milo-tožno so mu peli kolege pri sv. maši in na grobu, a učitelj Sežanski, g. Mate Kante imel je primeren nagroben govor, v katerem je po-sebno poudarjal prominivšega kolege rodoljubnost. In ko so padale rušnje na trugo ubozega nesreč-nega moža, ni bilo suho nobeno oko! Vem, da je vsakemu učitelju prišel v spomin osodopoini „me-mento mori“, zlasti če se je oziral na bole-hovanje in umrljivost, ki je zavladala v po-slednjem času mej Kraškimi učitelji. Resnično skoro epidemično širi se mej nami plućnica. A ni čuda! Naše šole so prenapolnene z otroki; število učiteljev pa je v primeru pičlo. Že zadnjič sem Vam pisal, da pride povprek na jednega učitelja 127 otrok; a na Krasu je marsikje jednorezre-dnica, ki ima še mnogo več otrok! Kraj vsega tega smo tukaj pičlo plačani, šolske sobe so po večem nezdrave. Človek bi moral biti res iz železa, da bi te tožne razmere škodljivo ne uplivate na njegovo telo!

Pokojnima učiteljema blag in trajen spomin!

Domače stvari.

— (Slovensko gledišče.) Včeraj bila je zadnja slovenska predstava v tej sezoni. Kazala se je pl. Holtei-jeva, po G. Kalanu na slovenski jezik preložena igra „Bisernica“, a to na korist pevke in igralka gđ. Nigrinove, igralka gđ. Zvo-narjeve in igralca gosp. E. Petriča. To Hol-

muzniti iz se rok, in misli same, da je kaj takega mo-goče, premenile so njegovo sočuvstvo k Serebrjanemu v sovraštvo. Četudi je njegova živa občutljivost napeljala semtertja Ivana, da se je odrekel od svojih krvavih del in udal se kesanju, pa to so bile le izjeme; navadno je pa bil trdno prepričan v svojo nezmotljivost, veroval trdo v sveto načelo svoje oblasti, in skrbno je branil proti vsem postranskim poseganjem v njegove pravice; a za tako veljalo je pri njem vsako, če tudi molčeče obsojevanje nje-govih del. Tako je bilo tudi zdaj. Misel, da bi od-pustil Serebrjanemu, prešinila je njegovo dušo, pa takoj se je zopet umaknila prepričanju, da Serebrjani pripada k onim ljudem, kateri se ne smejo trpeti v državi.

„Ako gre“ misli si je, „cela čeda na desno, jedna ovca pa na levo, izvleče jo pastir iz čede in zakolje!“ Tako je mislil Ivan in odločil je v srci osodo Serebrjanega. Drugi dan bil je odločen za njegovo smrtno kazen; pa car mu je velel odvzeti verige, in poslal mu je vino in jedi s svoje mize.

Da bi razgual utise, katere je vzbudila ta no-tranja borba, nenavadne utise, kateri so ga vzne-

tei-jevo delo srednje moke ima jako revno dejanje, malo vnanjega življenja; prevaguje v njem psihološka stran, a tudi ta nema kaj krepkih, dušo stresujočih momentov. Uprav težka je bila torej naloga igralstva, iz mlačnega tega gradiva prirediti poslušalstvu kaj gorkega, srce ogrevajočega. Vender pa se je le-ta uspeh dosegalo včeraj prav spretno in srečno. Gosp. Danilo bil je v istini Hans Jurež, prezirani in zaničevani hlapec, ki pa je imel pod trdo skorjo mehko, čuteče srce, koprneče za idealom ljubezni, katerega mu usoda ni izpolnila, a za kateri je žrtvoval on svoje poštenje, da bi ga storil srečnega. Nastopi gosp. Danila bili so z jedno strani plastični, z druge strani, ko so kazali hrepenenje in nesrečo srca, do solz ganljivi. V isti meri živo in pretresujoče razvijal se je ter kazal čut ljubezni do preje zametovanega hlapca v Ani, v gđ. Sof. Zvonarjevi, katero je v nesrečnem zakonu razjedal črv spomina na Jureža, v katerem prebivala je najčistejša ljubezen. Njen prvi ljubimec Karol, s katerim vezal jo je tudi zakon, gospod Cvetko, predstavljal je dobro obupnost svojo in stanovito svojo žalostno zavest, da se je Jurež zanj žrtvoval, a da sreče uživati ne more; prav dober utis je napravil pogum, s katerim se je ljubosumen osvetiti hotel nad svojim graščakom, proti zadnjemu pa ni bil popolnem na svojem mestu. Anica hišina, gospodičina M. Nigrinova bila je polna ljubekega življenja, dobra pevka in čuditi se je znala, ona bela, zamorcu Janezu, gospodu Petriču, ki je tudi bil kos svoji nalogi. Oče Radovščak, gospod Kocelj, kazal je pravega korenjaka z odličnim glasom, tudi baron Črtomir, gospod Slavko, bil je eleganten graščak, če ne celo preveč eleganten. Tudi drugi: gospd. Petrinska. gg.: Perdan, Notranjski in Brak so storili iz svojih majhnih ulog, kar se je storiti dalo. Sploh večer, jako povoljen. Kateri je bil namenjen, pozdravljeni so bili z živahnim ploskom pri svojih nastopih in obdarjeni z lepimi venci in šopki. A tudi tekom predstave so bila odobravanja pogosta, veljala so tudi vrlemu gosp. Danilu. Gledišče bilo je dobro obiskano, če prav ne z ozirom na večera namen zadovoljivo; zlasti lože so bile liki „gurgites vasti“. Po tako lepem sklepu letošnje sezone smemo pričakovati lepega začetka in napredka o sezoni bodoči!

— (Prvi pevski večer) bil je preteklo soboto v gostilni hotela Evropa. Priredjen bil je na čast vrlemu pevovodji g. Vojtehu Valenti, ki je par dni prej praznoval svoj imendan, a mu pevec zaradi slabega vremena neso mogli napraviti nameravane serenade. Z burnimi živoklici bila je vsprejeta g. Stegnarja napitnica na g. Valento, ki naj bi doživel še mnogo let v prosep slovenskega petja. Gosp. Skale prečital je brzojavko „Savinjskega Sokola“, ki je bila navdušeno pozdravljena. Pelo se je več slovenskih zborov, mej katerimi se je posebno odlikovala Ipavčeva „Domovina“ (g. Razinger tenor, g. Pucihar bariton).

— (28. redni občni zbor denarne obrtniške pomočne družbe) vknjiženega tovarištva z omejeno zavezo vršil se je včeraj dopoldne v magistratnej dvorani v navzočnosti 40 udov. Društveni načelnik, mestni odbornik g. I. N. Horak, otvori zbor s sledečim ogovorom: „Slavni skupščina! Ravnateljstvo denarne obrtniške pomočne družbe je ozirajoč se na željo več družabnikov na-

mirjevali, zmisli se je iti na plano in napovedal je velik tičji lov.

Jutro je bilo prekrasno. Načelnik in podnačelnik sokolarjev in vsi čini sokolskega lova od jezdili so v bleščečih opravih s sokoli in sokoliči, in pričakovali so na polji carja.

Zaman ne govoré od nekdanj, da lovska zabava tolaži žalostna srca, a sokolov lov z veseljem nandaje stare in mlade. Kakor naj bi bil že mračen car, ko je jezdil iz slobode s svojimi opričniki, vendar se mu je zjasnil obraz, ko je zagledal svoje sokolarje. Njih zbirališča bili so travniki in gozdiči na Vladimirskeji cesti kaki dve vrsti od slobode.

Načelnik sokolarjev, v rudečem baržunastem kaftanu, ki je bil ves prešit in prevezan z zlatom, v siskanu kapi, v rumenih čevljih in lovskih rokavicah zlezal je s konja in šel k Ivanu, katerega je spremljal podnačelnik, kateri je nesel na roki belega sokoliča s čepico na glavi in zvonci.

Nizko poklonivši se carju, vprašal je načelnik sokolarjev.

— Ali je že čas, car, začeti razveseljevanje?

tisnilo in razglasilo izpisek pri društvu shranjenih glavnih družbenikov in neudov ob enem z računskim sklepom. Častiti gospodje člani opozorujejo se na §. 21 družbenih pravil, vsled katerega se obresti polno uloženih deležev ne pripisujejo k glavnici. L. 1883 imela je naša družba 662.474 gold., tedaj v primeri s 1882 l., ko je bilo 613.493 gold. prometa, za 48.981 gld. več. Preteklo leto vzela nam je nemila smrt za družbo mnogo zaslužnega moža, gospoda Viljema Rudholzerja, v vsakem oziru vzglednega meščana, ki je bil skozi 15 let ravnatelj namestnik. Slavno skupščino prosim, naj ohrani umrlega v prijaznem spominu in v znamenje sočutja vstane. (Se zgodi.) Izredna sreča mi je bila, da me je Njegovo Veličanstvo, naš presvitli cesar in kralj, pri svoji prisotnosti v Ljubljani dvakrat povprašati blagovolilo o tukajšnjih razmerah obrtnega stanja; odgovoril sem najponižnejše, da so stavbene obrti l. 1882 in 1883 dosti dela imele, ker so razen novih zgradb se tudi olepšavale in obnavljale skoro vse hiše v mestu, in kjer je delo, tam je zaslužek; dalje, da proti mali obrti prevelika konkurenca, ker proti velikej obrtniji s svojo glavnico in svojimi stroji ne more tekmovali. A tudi mnogim trgovcem dela krošnjarenje po hišah neopravičeno konkurenco. Upajmo, da bode sedaj po novem obrtnem redu za malo obrt navstala bolja bodočnost. Iz tega je jasno, da se Nj. Veličanstvo, naš presvitli cesar zanima za obrtni stan in smo popolnem prepričani, da Nj. Veličanstvo tudi vse najboljše želi obrtnemu in delavskemu stanu in zanj po očetovsko skrbi. Na podlagi tega prepričanja vabim vas, da Njegovemu c. kr. Apostolskemu Veličanstvu, našemu premisljivemu cesarju trikrat: slava! in živio! zakličete. (Navdušeni trikratni slava- in živio-klici.) Za skrutinatorje dopolnilnih volitev imenuje g. I. N. Horak gg.: Coriari, Vidmayer in Fr. Breskvar, za verifikatorja današnjega zapisnika gg. Desrin in Friš. Knjigovodja g. Ferdinand Bradaška poroča o denarnem stanju. Društvo je šteló dne 1. januarja 1883. leta 243 udov, novo pristopilo jih je 26, tedaj je bilo vseh skupaj 269. Izstopilo je dvanajst udov, dva sta bila izključena, tedaj je ostalo koncem decembra 1883. l. 255 družabnikov. 132 družabnikov uplačalo je deleže popolnem, vkupe 13.200 gl., 123 družbenikov pa le deloma v 3053 gl. 39 kr., na deleže je tedaj uplačan 16.253 gl. 39 kr. obresti teh deležev iznašajo 1784 gld. 15 kr. Denarnega pometa je bilo 336.956 gld. 78 kr. Posojilni promet kaže, da se je na 3513 menjic posodilo 662.474 gld. Reservna glavnica iznaša 13.864 gld. 26 kr. Kapitalov, naloženih pri družbi po 4 1/2 % je 100.946 gld. 76 kr., obresti od njih 4117 gld. 71 kr. V imenu pregledovalnega odseka poroča g. Ivan Zor, da je odsek račun odobril in vse popolnem natančno in vredjeno našel in predlaga, da se načelstvu dá absolutorij, čemur zbor jednoglasno pritrdi. Na predlog načelnika g. J. N. Horaka prizna zbor jednoglasno deseterim članom načelnštva, po 20 gld. letne nagrade. V odbor se volijo po glasovnicah gg.: Ferdinand Bilina, Jakob Naglas, Janez Mathian in Fran Geba. V pregledovalni odsek gg.: Srečko Noll, Ivan Zitterer in Ivan Zor. Potem se zborovanje sklene.

— („Prostovoljna krojaška skupščina“) pomočnikov in mojstrov včeraj popoldne bila je jako mnogobrojno obiskana. Kot komisar

— Čas je, — odgovoril je Ivan — kar začni! Tedaj je načelnik sokolarjev podal carju dragoceno rokovico, vso prepreženo z zlatimi cveticami in prijemši od podnačelnika sokolarjev sokola, posadil ga je carju na roko.

— Častiti in slavni lovci! — rekel je načelnik sokolarjev obračajoč se k tolpi; zabavajte, in tolažite se s slavnim, lepim in prijetnim lovom, da izginejo vse žalosti in se razveselé vaša srca!

Potem se je obrnil k sokolarjem.

— Dobri in marljivi sokolarji, — rekel je, — spustite in lovite!

Tedaj se je vsa pisana tolpa sokolarjev razsejala po polji. Nekateri so s krikom zbežali v gozde, drugi so pa tekli k majhnim jezerom, ki so bili raztreseni kakor zrcalni kosci mej grmi.

Kmalu so se gruče rac vzdignile iz trstja in v dolgi vrstah odletele po zraku.

Lovci so spustili sokole. Race letele so naravnost proti jezeru, a tam so jih čakali drugi sokoli; ter v strahu so se razkropile na vse strani.

(Dalje prih.)

bil je navzočen g. J. Tome. Gosp. Dekval, sklicatelj skupščine, otvori zborovanje ter stavi nasvet, da se volita predsednik in zapisnikar, na kar sta bila g. Dekval predsednikom in g. Fr. Jeločnik per acclamationem izvoljena. Debata o ustavljenji obrtnae zadruga krojaške, katere se udeležilo je mnogo govornikov za in proti, bila je jako burna. Zagovarjala sta zadrugo jako dobro in temeljito gg. Šturm st. in Kunc. Naposled posrečilo se je zadnjemu prepričati navzočne v daljšem govoru, kako važna da je zadruga krojačev. Povdarjal je posebno, ako se zjedinijo, bode jim moč delati vstrajno, ter se bode dalo še marsikaj iztrebiti in doseči, kar bi pri razporu ne bilo nikdar mogoče, polaga vsem navzočnim na srce, da naj se vender odločijo za „zadrugo“, v čemer ga podpirajo nekateri gg. Predlog za ustanovljenje zadruga bil je z večino vzprejet. Skupščina trajala je od 2. do 4 1/2 ure popoldne.

— (Na perutninske razstavi) v Gradci dobil je g. Fizolič iz Slovenske Bistrice brodnato svetinjo za lepe kopune.

— (Hmelj) saditi so pričeli tudi na Dobrni, posebno marljivo pa Novogradske graščak.

— (IV. hrvatski vinski sejm) je precej obiskan kupčija pa ne posebna. Izmed Zagrebških vin hvalijo te najbolj ona našega rojaka g. dra. Vidriča, ki je razstavil 12 vrst, mej temi posebno izvrstnega traminca.

Telegram „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 28. aprila. Bogato okrašene ulice jako obljudene. Prostor na obali najokusnejše odičen. Cesarjevič in cesarjevičinja dospela sta semkaj ob 8 1/2 uri zjutraj, pozdravljena strelom kanonov. Kralj, Kraljica in osebo je odredjeno, da je visokima gostoma na službo, pozdravili so cesarjeviča in Štefanijo na krovu parobroda. Častna kompanija nastavljena. Godba svira avstrijsko himno. Cesarjevič bil je v generalskeji uniformi z velikim križem srbskega belega orlovega reda. Kralj bil je v uniformi avstrijskega polkovnika s trakom Štefanovega reda. Po predstavljanji uhod v mesto mej živahnimi ovacijami. Od obali do palače spalir vojakov. V prvih dveh odprtih vozeh vozili ste se cesarjevičinja in kraljica, cesarjevič s kraljem, spremljana po eskadronu gardine konjice, potem drugi vozovi z avstrijskim poslaništvom, spremstvom, ministri, dostojanstveniki. Spored pomikal se je skozi tri z doprsnimi kipi cesarjeviča in cesarjevičinke, napisi, avstro-ogerskimi in srbskimi zastavami itd. bogato okrašene slavoloke. V palači nazdravili so Visoka gosta kraljevič Aleksander, dvorjani in pobočniki. V novem dvorci gledala je gospoda potem, kako so vojaki defilovali z godbo in vihrajočimi zastavami. Ponašanje vojakov čvrsto. Cesarjevič in cesarjevičinja vsprejela sta potem metropolita, diplomatični kor, senat, načelnike mestnih oblastev, deputacijo meščanov pod vodstvom župana. Zdaj dežuje curkoma. Kralj odlikoval vse osebe avstro-ogerskega poslaništva. Uradni list, ki je izdal slavnostno številko z rudeče-modro-belim robom, najsrčneje pozdravlja visoka gosta kralja in naroda srbskega in smatra ta pohod izrazom simpatij za narod srbski in za kralja srbskega, tedaj izrazom najprijaznejših odnošajev mej obema dvoroma in državama in kot poročstvo za napredek Srbije v vsakarenem oziru. Vsi listi imajo primerne slavnostne članke.

Razne vesti.

* (Ruska kmetška banka) dobila je, od kar je začela svoje delovanje, do 1. aprila 453 prošenj za posojila. Od teh se je 25 prošencem za skupno vsoto 560.218 rubjev prošnje odbilo, 11 prošenj za 51.087 še čaka rešitve, 417 prošnjikom za 5.790.693 rubljev se je pa dovolilo posojilo. Posodilo se 132 kmetiskim društvom, 219 tovarištvom in 71 posamičnim kmetom. Vsa te društva, tovarištva in posamični kmetje imajo 18.810 gospodarstev (kmetij), ter broji 54.780 oseb moškega spola.

* (S 13 leti žena in mati.) Po članu 144 francoskega državlanskega zakonika se ne sme nobena deklina omožiti pred dovršenim 14. letom. Predsednik Grevy pa je v jednem slučaju dopustil izjemo in s posebnim dekretom dovolil, da se v 9. dan decembra 1870 poročena Maria Franja Ostavija Lussange poroči s v 9. dan oktobra 1862 porojenim Karolom Collotom. Mlad ženin in nevesta živita v Lure in jedva 13 letna nevesta je že mati jako ljubkemu detetu.

Narodne-gospodarske stvari.

Kaj je to „posojilnica“?

Na to vprašanje se mi ne dozdeva potrebno odgovarjati, vsakdo v naših slovenskih pokrajinah že ve na to odgovor; hočem samo obratiti pozornost naših domoljubov na nekatere predele delovanja posojilnic posebno z ozirom na varnost hranilnih ulog pri posojilnicah, to se mi tembolj potrebno vidi, ker tem zavodom še vedno primanjkuje gotovega denarja t. j. hranilnih ulog.

Vsak, ki ima prihranjen goldinar, pomisli, predno ga hrani, komu ga bo z ozirom koristnosti najbolj varno zaupal.

V takih krajih, kjer so samo hranilnice, seveda ne pride nobenemu posojilnici na misel; tam, kjer se nahaja hranilnica in narodna posojilnica ima že pretresovati kateremu zavodu? Veliko prednost ima v teh slučajih hranilnica, akoravno se dobivajo navadno nižje obresti; le tam, kjer drugega hranilnega zavoda razen posojilnice ni, ostane nekoliko več denarja v domačem zavodu, pa samo iz komoditete, le malo je takih, ki dajo iz polnega zaupanja gledé varnosti posojilnici hraniti denar, in še manj je takih pravih domoljubov, ki bi zaupali posojilnici svoj denar iz tega namena, da bi podpirali domače narodne denarne zavode in s tem veliko narodno — slovensko vprašanje.

Je li neso največje narodno-gospodarske važnosti denarni zavodi? Vsak razumnik ve, kaj pomeni za Slovence samostalnost glede premoženja. S tem je tedaj tudi zvezan napredek Slovencev, kar se tiče naših zadev v šoli, v uradnih itd. Mi Slovenci žalibog nemamo nobenega večjega denarnega zavoda, kakršnen je na primer štajerska hranilnica, kranjska hranilnica, še takih hranilnic ne, kakor so občinske hranilnice manjših mest Maribor, Celje, Ptuj itd. jedino narodno hranilnico imamo v Slovenjemgradu. Vsi Slovenci jedno hranilnico! Seveda še te hranilnice je omejen delokrog samo za Slovenski kraj. Kako smo toraj v tem oziru ne cenljivo prezirani! Nobenega narodnega zavoda nemamo, ki bi dejal posojila, a ogromno število nas je, ki rabi kredita iz nemških hranilnic. Te si nakladajo z našimi žulji premoženja in je obračajo jedino le za sebe. Ob jednem nam pa tudi zavirajo doseči ravnopravnosti gledé slovenščine; tukaj omenim le njihovo izimno nemško poslovanje; prošnja kakor vse priloge morajo biti nemške; je li potem našim narodnim advokatom in notarjem možno izdelavati kupna pisma itd. v slovenskem jeziku, morejo li sodnje spisavati cenilne zapisnike in zapušćinske razprave v slovenščini? Ne, ali vsaj ne brez škode dotičnih; izvirna pisma se morajo v nemščino prestavljati in biti mora ta prestava poverjena, to vse pa stane stroškov, (meni je celo znan sledeči primer: Prošnik je potreboval posojila in se obrnil zaradi tega na stajersko hranilnico v Gradcu in dal je svojo v slovenščini spisano kupno pogodbo prestaviti v nemščino in to prestavo je notarijelo poveril znan narodni notar. Ali kaj mu pove stajerska hranilnica, notar je sicer pooblašćen poverjevati pogodbe, ne pa prestave, ker ni prirežen tolmač; prestava se mora toraj itd. To se je pripetilo že letos; kar je pa vsled priziva na plenum vender bilo ovrženo) ne glede na to, da v sedanjem času nekako plašljivo pričakuje v teh slučajih slovenski kmet ali drugi ugodne rešitve od nemškega zavoda. Iz teh ozirov bi bilo za Slovence neprecenljivo imeti narodno hranilnico. Usojam se pri tej priliki opozoriti gospode odbornike Ljubljanskega mesta na že davno storjeni sklep, si ustanoviti hranilnico Ljubljanskega mesta.

Vidi se, da so denarni zavodi velike važnosti za vsak narod, posebno pa za nas Slovence, obratno torej pozornost na nje.

Pred 12. leti še sploh nismo imeli denarnega zavoda s slovenskim vodstvom, še le leta 1873, ko se je izdala postava o pridobitnih in gospodarskih zadrukah je začel naš narod si ustanovljati lastne denarne zavode, t. j. posojilnice. Do l. 1881 ustanovilo se jih je komaj kakih 5 na Štajerskem, Kranjskem in Koroškem vkupe.

Še le leta 1881 so se po nagibu zveze slovenskih posojilnic, kateri je na čelu znani neutrudljivi domoljub gospod Mihael Vošnjak, začele posojilnice širiti tako, da so do zdaj narastle na 17, in 3 se bodo v kratkem otvorile. To kar imajo storiti večji zavodi (večje deželne hranilnice in drugi taki zavodi) v veliki, to storiti imajo namen posojilnice v manjši meri. Da pa morejo doseči svoj namen, treba jih podpirati, treba je slovnosti itd., kakor pri vsakej stvari. Priložnost sem imel opazovati, kako uspešno delujejo ti naši mladi narodni denarni zavodi. Vidno raste in se utrjujejo, od dneva do dneva raste njih zaupanje in kredit; naše posojilnice se more reči, poslujejo izgledno. Jedna ali druga ima preobilo uloženega denarja (hranilnih ulog) in karakteristično je, da se to ravno najbolj intenzivno opazuje v sredini kmetstva (v Št. Jakobu, v Rožu na Koroškem, Šoštanji, Mozirji); večini posojilnic pa še vedno gotovega potrebnega denarja primanjkuje tako, da so primorane iskati kredita pri nemških denarnih zavodih na drage obresti (6%, 7% da celo do 8%), ne gledé na ovire, ki se delajo narodnemu zavodu s slovenskim poslovanjem. (Slučaji so mi znani, da so nemški zavodi obbijali zahtevani kredit samo zaradi tega, ker ima posojilnica „slovensko“ firmo. Kako bi zopet v tem oziru posojilnicam dobro došla „hranilnica Ljubljanskega mesta“?). (Dalje prih.)

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Veetrovi	Nebo	Morkrina v mm.
26. aprila	7. zjutraj	726.30 mm.	+ 9.2° C	sl. szh.	obl.	15-10 mm.
	2. pop.	727.50 mm.	+ 10.1° C	sl. szh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	729.30 mm.	+ 8.0° C	sl. svz.	obl.	dežja.
27. aprila	7. zjutraj	730.56 mm.	+ 8.0° C	sl. vzh.	dež.	2-40 mm.
	2. pop.	730.93 mm.	+ 12.6° C	sl. vzh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	732.05 mm.	+ 8.7° C	sl. vzh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura obeh dnij je znašala + 9.1° in + 9.0°, za 1.4° in 0.8° pod normalom.

Dunajska borza

dné 28. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80	gid.	05	kr.
Srebrna renta	81	„	20	„
Zlata renta	100	„	90	„
5% marcna renta	95	„	65	„
Akcije narodne banke	851	„	—	„
Kreditne akcije	319	„	40	„
London	121	„	35	„
Srebro	—	„	—	„
Napol.	9	„	63 1/2	„
C. kr. cekini	—	„	72	„
Nemške marke	59	„	40	„
4% državne srečke iz l. 1854	250	gid.	124	„
Državne srečke iz l. 1864	100	gid.	171	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta	100	„	95	„
Ogrska zlata renta 6%	122	„	60	„
„ „ papirna renta 5%	91	„	75	„
5% štajerske zemljišč. od vez. oblig.	88	„	50	„
Dunava reg. srečke 5%	104	„	50	„
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	100	gid.	114	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	121	„	75	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	108	„	15	„
Kreditne srečke	106	„	—	„
„ „ 100 gid.	177	„	50	„
Rudolfove srečke	10	„	19	„
Akcije anglo-avstr. banke	120	„	118	„
Tramway-društ. velj. 170 gid. a. v.	212	„	10	„

Čebelarji pozor!

Podpisani ima na prodaj

250 panjev,

in sicer 100 tako zvanih **Dzierzonovih** s šipami, 150 pa navadnih. Panjevi so še v prav dobrem stanju, prodam jih prav po nizkeji ceni. Na pismena vprašanja se takoj odgovarja.

Josip Keržič,
posestnik v Borovnici.

(273—2)

Izkušen kovač in živinozdravniški pomočnik

ter
izkušen mesogleda,

zmožen slovenskega in nemškega jezika, išče službe kje na Kranjskem, Koroškem ali Štajerskem. Ponudbe naj se pošiljajo pod naslovom: **Martin Zajc v Brislah**, pošta **Isak**, postaja Zagorje juž. žel., Kranjsko. (276—1)

Učenec ali praktikant,

ne pod 14 let star, se takoj vsprejme v neke večje trgovini z mešanim blagom na **Dolenjskem**. — Ponudbe vsprejema iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (271—2)

V „Narodne Tiskarni“

se dobiva:

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal „“

Stat nominis umbra.

Cena 70 kr., po pošti 5 kr. več.

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodci,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdeto sapo, napihnjenost, kislo podiranje, ščipanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper bolezn na vrtnici, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar **C. Brady**, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Frave ima samo: V Ljubljani: lekarna **Gabriel Piccoli**, na dunajske cesti; lekarna **Josip Svoboda**, na Prešimnovem trgu. V Novem mestu: lekarna **Dom. Rizzoli**; lekarna **Josip Bergmann**. V Postojni: **Anton Leban**. V Gorici: lekarna **A. de Gironcoli**. V Ajdovščini: lekarna **Michael Guglielmo**. V Celju: lekar **J. Kupferschmid**. V Kranju: lekar **Drag. Šavnik**. V Kamniku: lekar **Josip Močnik**. V Radovljici: lekar **A. Roblek**. V Sežani: lekar **Ph. Ritschel**. V Ormožju: lekar **Ivan Blažek**. V Skofljem: lekar **Karol Fabiani**.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenici vtisneno besede: **Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal** — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe vtisneno sodnijsko spravljeno **varstveno znamenje** in zavoj mora biti zapečaten z našim **varstvenim znamenjem**. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nima teh znakov istinitosti, naj se zavrzajo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučaj takoj naznani, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (148—137)

Zahvala in priporočba.

Udano podpisani dovoljuje si slavnemu p. n. občinstvu prijazno naznati, da bode s **1. dnem majnika t. l.** prevzel

čitalnično restavracojo,

ter da se bode vedno prizadeval slav. p. n. občinstvu v vsaki zadevi popolnem zadostiti. — Točil bode sloveče

Puntigamsko marcno pivo,

potem „**Bock-pivo**“ v steklenicah in izvrstna vina.

Posebno se bode tudi skrbelo za okusno in ceno kuhinjo ter za točno in prijazno postrežbo.

Konečno se čutim prijetno primoranega, čast. p. n. občinstvu za meni v Kozlerjevi pivarni vedno izkazano zaupanje izreči svojo najtoplejšo zahvalo, in prosim, da me tudi v mnogobrojnim obiskom počasti.

V Ljubljani, dné 27. aprila 1884.

Odličnim spoštovanjem
Iv. Cesarič,
gostilničar.

(277—1)

Dunajski centr. živinski semenj St. Marx.

Dunajska blagajnica živinskega in mesnega semnja St. Marx oskrbuje komisijsko prodajo na Dunajski živinski semenj prišlih tržnih predmetov po prišečenih agentih, katerih skušena marljivost bode gotovo ustrezala vsem našim pošiljavcem.

Semnji za goveda so v **ponedeljek**, za prešćee v **torek**, za ovce in mlado živino pa v **četrtrek**.

Živina se mora tako dopošiljati, da pride 2 dni, ali vsaj 1 dan pred semnjem. — Stroški za vožnjo, za krmljenje in semenj ter pristojbine za agente se pošiljavcu zaračunajo po izvirnih cenah.

Pošiljatve naj se pošiljajo na **Dunajsko živinsko in mesno blagajnico St. Marx**. Kot pristojbina za prodajanje se bode za govedo nadalje zaračunilo 1/10 %, za druge tržne predmete 1/10 % zneska, za katerega se je prodalo.

Vsa naročila se točno in solidno izvedó in vsa pojasnila daje

Wiener Vieh- und Fleischmarkt-Cassa
St. Marx, Wien.

(275—1)